

Kukačková

Jiří Kahoun

Byl den jako malovaný. Čmelda s Brumdou poletovali z kytky na kytku a bzučeli: „Svítí, svítí sluníčko, sluní, sluní svítíčko.“

Pochutnávali si na sladké šťávě a sluníčko se na ně usmívalo. Dívalo se za nimi, jak poletují, ale také sledovalo bílé beránky, jak vylézají nad lesem.

„Ještě kousek povylezou a mám po kookání,“ říkalo si sluníčko. „Pak do sebe ducnou a začne pršet.“

Kluci pořád prohlíželi květy kytek a ani je nenapadlo podívat se na nebe plné beránků. A najednou duc! a duc! beránci se začali strkat a trkat a spustil se déšť.

Čmelda dostal kapkou do hlavy a křičel:

„Prší!! Brumdo, prší! Musíme se schovat!“ a rozhlížel se po nějaké stříšce.

„Nejlepší budou támhle ty veliké lupeny,“ povídá Brumda a už letěli. Vletěli pod ně a málem narazili do zeleného koníka. Schovával se před deštěm a měl za sebou vozík dvoukolák.

„Koníku, koníku,“ řekl Čmelda, „mohli jsme do tebe narazit. A to by byla panečku mela. Proč neděláš ihahá?“

„Protože,“ odpověděl koník. „Já ihahám, jenom když skáču nebo když běžím.“

„To my bzučíme, i když ležíme,“ povídá Čmelda.

„A taky si pořád zpíváme,“ přidal se Brumda a spustil: „Prší, prší, jen se leje, kam, koníčku, pojedeme?“ A koník pokračoval:

„Pojedeme na luka, až kukačka zakuká.“

Ale nikam nejel. Stál a čekal, až přestane pršet. Pak přestalo a koník pořád stál a čekal.

„Už neprší. Proč nejedeš na luka?“

„Protože kukačka nekuká,“ odpověděl koník. A čekal dál a kukačka ani kuk.

„Já myslel, že nás svezeš,“ povídá smutně Čmelda.

„Svezu, proč ne,“ odpověděl koník, „ale až kukačka zakuká.“

„No jo,“ bručel já se jdu podívat, jnu, posadil se na vozíku.

„Ihahá! Ihahá!“ skočil a už uháněl. Da se posadil k bvi a koník s nimi jako o závod. Na zнову objevilo sl a povídá:

„Kampak jedete?“

A čmeláci křičel luka! Na luka!“

(Včeli medvídci od jara)

1. Jací beránci a kde
2. Co Čmelda s Bru
3. Vysvětlete, co jso
4. Kdo nakonec zak
5. Vyberte správnou
a) kůň domácí, b)
6. Vyberte správnou
a) kluci, b) medv

Zaspívejte si společně

Čmeláci jsou podobní v
žou tak opylovat hlubok

HRA – vyberte si jednu

malíř

Namaluje čmeláky, kteří poletují na rozkvetlé louce.

„No jo,“ bručel Brumda. „To tu můžeme čekat klidně až do večera, já se jdu podívat, jestli ji někde neuvidím,“ a letěl. Letěl kousek od lupenů, posadil se na vysokou lebedu a spustil:

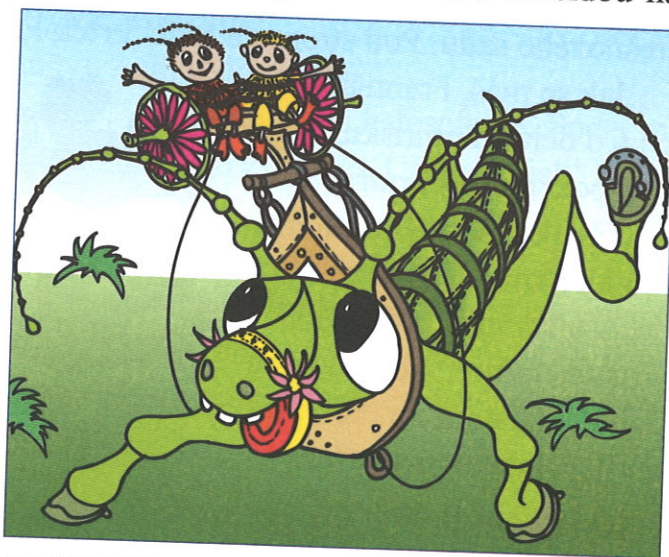
„Kuku, kuku! Kukuku!“ a zpod lupenů vyrazil koník s Čmeldou na vozíku.

„Ihahá! Ihahá!“ povyskočil a už uháněl. Brumda se posadil k bráškovvi a koník s nimi běžel jako o závod. Na nebi se znovu objevilo sluníčko a povídá:

„Kampak jedete?“

A čmeláci křičeli: „Na luka! Na luka!“

(Včelí medvídci od jara do zimy)

1. Jací beránci a kde se potkali?
2. Co Čmelda s Brumdou vyčítali koníkovi? Na co koník čekal?
3. Vysvětlete, co jsou „luka“. Víte, co je „lebeda“? (řešení str. 113)
4. Kdo nakonec zakukal?
5. Vyberte správnou odpověď na otázku: Kdo byl „koník“?
a) kůň domácí, b) kobyłka luční, c) dřevěný houpací kůň.
6. Vyberte správnou odpověď na otázku: Kdo byli Čmelda a Brumda?
a) kluci, b) medvíďata, c) mladí čmeláci.

Zazpívejte si společně písničku, kterou zpíval Brumda.

Čmeláci jsou podobní včelám. Jejich tělo je ale zavalitější. Mají dlouhý sosáček, a dokážou tak opylovat hluboké květy, na které je včelí sosáček krátký, například květy jetele.

HRA – vyberte si jedno povolání a splňte úkol:

malíř

Namaluje čmeláky, kteří poletují na rozkvetlé louce.

spisovatel

Vymyslí příběh nebo hádanku o čmelácích nebo o koníkovi.

přírodovědec

Za pomoci čítanky popíše buď pampe-lišku, nebo čmeláka.